

Νακρασιωτῶν βουλή και ὁ δῆμος», κατά δὲ τὰ νομίσματα Ἐκρασσον Μυσομακεδόνας, και Μακεδόνας Ὑρκανούς (4).

Αἱ λοιπαὶ τῆς μικρᾶς Ἀσίας χώραι διετελουν ἐν μέρει μὲν ὑπὸ τοὺς Λαγίδας, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ τοὺς Σελευκίδας, καιτοι δὲ σφῆζουσαι κατά τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον τὸν ἀρχαιότερον βίον ἐκαλύφθησαν ὁμως και αὐται ὑπὸ οὐκ ὀλίγων ἑλληνίδων πόλεων. Εἰς Καρίαν εὐρίσκομεν Ἀντιόχειαν (5) τὴν πρὸς Μαιάνδρῳ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχε γέφυραν, ἣτις εἰκονίζεται και εἰς ἐν τῶν σφῆζομένων νομισμάτων αὐτῆς· Εὐανθίαν ἢ Ἀθηϊαν, ὅπως ἐπωνομάσθησαν αἱ παναρχαῖαι Τράλλεις, αἵτινες και ἄλλα ὀνόματα προσέλαβον κληθεῖσαι και Σελεύκεια και Ἀντιόχεια Πλειστάρχειαν· Στρατονίκειαν.

Οὐδ' ἐν Λυκία και Πισιδία και Παμφυλία λείπουν ἑλληνικὰ ἰδρύματα ἢ ὀνόματα, ἀν και ἐνταῦθα ἡ ἐπιχώριος γλῶσσα φαίνεται διατηρηθεῖσα παρὰ τῇ ἑλληνικῇ πλείοτερον ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην τῆς μικρᾶς Ἀσίας παραλίαν. Ἐν Λυκία εὐρίσκομεν Ἀρσινόην, Σελεύκειαν, Πτολεμαῖδα· ἐν Παμφυλία Δίον και Μενεδήμιον· αἱ δὲ πόλεις τῆς Πισιδίας Σέλγη, Σαγαλασσός, Κιβύρα και Ἄμβλαδα ἦσαν ὁμολογουμένως Λακεδαιμονίων ἀποικαί.

Τελευταῖον εἰς Κιλικίαν, ὅπου ὑπῆρχον πολλὰ ἀρχαιότερα ἑλληνικὰ κτίσματα, συναντῶμεν και νεώτερα οὐκ ὀλίγα. Ἀντιόχειαν τὴν ἐπὶ Κραγίῳ, Ἀρσινόην, Σελεύκειαν τὴν πρὸς τῷ Καλυκάδῳ, ἣτις και ἐπὶ Στράβωνος ἠκμαζε και βραδύτερον ἐπὶ Ρωμαίων και ἐπὶ χριστιανισμοῦ διετελεσε ἐλευθέρα και καλλίστη πόλις· Ἐλαιούσαν, Ἀντιόχειαν τὴν πρὸς τῷ Σάρῳ, Ἀντιόχειαν Κιλικίας και Ἐπιφάνειαν. Ἐν μόνῃ λοιπὸν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐκτίσθησαν κατά τοὺς χρόνους τῶν διαδόχων πόλεις ἑλληνικαὶ νέαι ὑπὲρ τὰς ἐξήκοντα, μὴ περιλαμβανομένων εἰς ταύτας πολλῶν ἄλλων, αἵτινες φέρουσι μὲν ἑλληνικὰ ὀνόματα ἀλλ' εἶναι ἀδηλον ἀν ἰδρῦθησαν κατά τὴν ἐποχὴν ταύτην ἢ προηγουμένως.

Μεταβαίνομεν εἰς τὴν Συρίαν, ἥτοι εἰς τὴν ὁμάδα τῶν χωρῶν αἵτινες πρὸς βορρᾶν μὲν ἔχουσι τὰ ὄρη τῆς Ἀρμενίας, πρὸς ἀνατολὰς τὸν Εὐφράτην, πρὸς μεσημβρίαν τὰ ἐλεύθερα τῆς ἐρήμου ἀραβικὰ στίφη και πρὸς δυσμὰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Ἐνταῦθα ὁ ἑλληνισμὸς δὲν εὔρε τὰς εὐκολίας τὰς ὁποίας εἶχεν ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὅπου, διὰ τὰς

διότι μετηνέχθη εἰς Παρισίους ἐκ τοῦ ἐν Ρώμῃ ἐν τῷ μεγάρῳ τῶν πριγκίπων τοῦ οἴκου τῶν Βοργησίων πλουσιωτάτου μουσείου Καλλιτεχνημάτων.

(2) Κατά τινα παραδόσιν ἦκιστα πιστευτὴν (Στεφάν. Βυζ. ἐν λέξει. Θ υ α τ ε ι ρ α) τὰ Θυάτεια ἔλαβον δῆθεν τὸ ὄνομα τοῦτο παρὰ τοῦ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, πρότερον Πελόπεια καλούμενα, πρὸς τιμὴν τῆς Θ υ γ α τ ε ι ρ α ς δῆθεν καλουμένης θυγατρὸς αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως φαίνεται ἀρχαῖον μικρασιατικὸν φρυγικόν.

(3) Νάκρασσα ἢ Νάκρασσος και Ἐκρασσος καλουμένη π. Πρβλ. τὸ ὄνομα τῆς ἐν Λυκία πόλεως Ἀκαρασσός.

(4) Ὑρκάνιον πεδῖον ἢ Ὑρκανία ἐκαλεῖτο μέρος τῆς Λυδίας τὸ διαρροέμενον ὑπὸ τοῦ Μαιάνδρου, διότι κατά Στράβωνα (ΙΒ' 629) οἱ Πέρσαι εἶχον πέμψει ἐποίκους αὐτοσε ἀπὸ τῆς (Ὑρκανίας νῦν Γκιλάν) τῆς Περσίας. Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν διαδόχων φαίνεται ὅτι ἐγκατεστάθησαν ἐνταῦθα και Μακεδόνες καλούμενοι Μακεδόνες Ὑρκανοί. Ὅτι οἱ Μακεδόνες οὗτοι μετεπέμφθησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἐν Ὑρκανίᾳ τῆς Περσίας ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀποικισθέντων Μακεδόνων (Μακεδόνων Ὑρκανῶν) φαίνεται ἥκιστα πιθανόν. Ὅτι περσικὸς τις συνοικισμὸς ὑπῆρχεν ἐνταῦθα πρὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῆς περσικῆς κυριαρχίας μαρτυρεῖται ἐκ τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῆς Λυδίας πρὸ τῆς στρατείας ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου σφόδρα ἐπιχωριαζούσης λατρείας τῶν Μάγων.

(5) Ἀντιόχεια ἢ ἐπὶ Κραγίῳ ἦτο πόλις τῆς Τραχείας Κιλικίας, ἐνθα ὑπόυτο τὸ ἡφαίστειον Κραγός, τὸ δὸν ἀφορμὴν ἴσως εἰς τὸν περὶ Χιμαίρας μῦθον.

